

Sag, at det ærede Medlems Optræden i denne Sag, baade da han talte med mig i Justitsministeriet, og ogsaa da han bragte den frem her i Tinget, bærer Vidnesbyrd om, at han i Ro og Sindighed havde søgt at sætte sig ind i denne Sag, og at det, han fremførte, for ham var fuld personlig Overbevisning, og det er noget, jeg mener, vi alle sammen maa sætte Pris paa ganske uden politiske Hensyn. Men det udelukker slet ikke, at de Meddelelser, som ere gjorte til det ærede Medlem, kunne ganske uden hans Skyld have været mere eller mindre urigtige.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) fastholdt Rigtigheden af sine Udtalelser om, at den Foranstaltning, som nu foranlediget ved Tuberkuloseloven var iværksat over hele Landet, var ganske det samme som det, han i sin Tid gjorde sig til Talsmand for, og han mente, at jeg burde ikke være ked af, at han takkede mig derfor. Nej, det er jeg ikke ked af; det er sjældent, at der kommer Tak til mig fra den Side; men jeg var snarest saa overvældet af denne ganske ufortjente Tak, at jeg følte Trang til at sige, at Takken var ufortjent, og at det var to fuldstændig forskellige Ting, det drejede sig om, hvilket jeg ogsaa tror fremgaar af det ærede Medlems egne Udtalelser baade i Aften og forleden Dag. Det ærede Medlem sagde, at han havde hørt en lille Fugl synge om en stykkevis Retsreform. Hvis det ærede Medlem har hørt en lille Fugl synge derom, kan det ikke være mig. Jeg maa, for ikke at blive misforstaaet af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) udtrykkelig erklære, at dette var ikke nogen Vittighed. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds bør spare sig sin Kritik af det Forslag til en Retsreform, som jeg vil forelægge, og som han endnu slet ikke kender, indtil Forslaget foreligger. Det kunde jo være muligt, at det ærede Medlem vil synes overordentlig godt om dette Forslag, og at han paa ny vil staa op og rette en Tak til mig for Forslagets Fremkomst. Min Mening om Forslaget er i ethvert Tilfælde den, at han, naar Forslaget kommer, burde gøre det.

Inden jeg slutter mine Udtalelser, vil jeg gerne sige et Par Ord i Anledning af den smukke Tale, det ærede Medlem for Færøerne (Efferse) holdt forleden Aften. Det er et Par Ord, jeg har opsat til Tidendens Trykning var skreden saa langt frem, at jeg paa et enkelt Punkt nøjagtigt

kunde se det ærede Medlems Udtalelser. Naar det ærede Medlem udtalte, at Færingerne ønskede at bibeholde den Stilling, de havde faaet ved Grundloven og Lagtingsloven i Tilslutning til Danmark, saa er det et Ønske, som selvfølgelig fuldt deles og altid har været delt fra vor Side, men paa den anden Side et Ønske, som i og for sig ikke udelukker, at Lagtingsloven kan være Genstand for Forandring. I den Henseende er jo Forholdet det, at det ærede Medlems Forgænger, som vi jo ogsaa alle sammen satte Pris paa, var Frembærer af Ønsker om en noget større Myndighed for Lagtinget. Det ærede Medlems Forgænger har, mig vitterligt, aldrig i sin Rigsdagsvirksomhed gjort sig til Talsmand for nogen Løsrivelse af Færøerne fra Danmark eller for noget, som skulde eller kunde lede i den Retning. Det han, saa vidt jeg har forstaaet ham, gjorde sig til Budbringer for, var, at der paa Færøerne var stærke Ønsker om at faa nogle Forandringer i Lagtingsloven, saaledes at der indrømmedes Lagtinget en mere selvstændig Myndighed, end Tilfældet nu er, og det, som Regeringen den Gang udtalte og udtalte i Foraaret her i Tinget gennem mig, var, at for saa vidt det viste sig, at der paa Færøerne var et saadant Ønske, vilde vi gerne fra vor Side forhandle derom for at søge en lykkelig Løsning af disse Ønsker. Det fandt ogsaa Udtryk i den Skrivelse, som jeg paa Opfordring af Lagtinget sendte Lagtinget i Foraaret, idet denne Skrivelse netop udtrykkelig fremhævede, at Regeringens Medvirken til de omtalte Ændringer i Lagtingsloven var betinget af, at der paa Færøerne viste sig et vidt udbredt Ønske om disse Forandringer. Forholdet var selvfølgelig ikke og er selvfølgelig heller ikke det, at vi fra vor Side ønske at gøre Forandringer, som ikke have Sangbund hos det store Flertal af Befolkningen paa Færøerne. Vi ønske intet mere i Forhold til Færøerne, end at det gode og hjertelige Forhold mellem Færingerne og de øvrige Danske maa vedblive uforandret.

Og netop for at medvirke dertil var det, at Regeringen var villig til, naar der var vidt udbredte Ønsker paa Færøerne, da at søge at imødekomme disse, selvfølgelig uden Gran af Udskillelse eller Tødens til Udskillelse fra det fælles Fædreland. I den Henseende kan jeg udtrykkelig henvise til Ordene i mine Udtalelser her i Foraaret. Saaledes var Regeringens Stilling, og saaledes er Regeringens Stilling fremdeles.